

II. Ами можял ли е да го излъже?

О. Нѣ; защото Симеонъ не былъ толко глупавъ, та накаралъ да запрѣтъ посланника му, а самъ веднага излъзълъ срѣщъ Фока, когато ненадѣйно ся извѣстилъ, че Маджарыты минжли вече на гърцкы корабы Дунава, та разбили тамошнѣхъ Българскѣ войскѣ, и начинжли да плѣнятъ и опустошявать. За това ся притекълъ на срѣщъ имъ; нѣ тѣ, догдѣто да пристигне, были минжли вече отвѣдъ Дунава. И той минжлъ тогава да ги гони, нѣ го разбили и скоро ся прѣнулъ да ся върне назадъ въ Силистрѣ (890 л.), като имъ оставилъ нѣколко робы, които Маджарыты дали на Гърциты.

II. Кажѣте сега какво правилъ Симеонъ, като ся дръпнѣлъ въ Силистрѣ?

О. Размыслилъ, че е мжно да ся бие на двѣ страны, и съ двама непріатели, та искалъ отъ Гърциты миръ, който ся заключилъ на радо сърце, като му върнѣлъ поробеныты отъ Маджарыты Българи.

II. Ами слѣдъ тоя миръ какво послѣдувало?

О. Като ся освободилъ вече Симеонъ отъ Гърциты, спуснѣлъ ся съ сичкѣхъ си силѣ на Маджарыты, и нѣ само ги пропѣдилъ отъ Българекыты прѣдѣли, ами ги разбилъ и пропратилъ съ помощѣхъ на Печенѣгыты *) чякъ въ Паноніѣ (892).

II. Ами слѣдъ това какво послѣдувало

О. Симеонъ, като ся приготвлявалъ цѣлѣ годинѣ за да си отмъсти на Гърциты, повелѣ си войскыты въ 893 л. и нагазилъ пакъ въ Имперіѣхъ, гдѣто при Българофигъ, градецъ между Цариградъ и Едрене,

*) Народъ отъ Тюркменскѣ вѣлѣхъ, събранъ повечето отъ остаткыты на Хуныты, които сѣ разнесохъ слѣдъ Аттиловѣхъ смъртъ, и заселени въ 915 л. между Донъ и Волгѣ отъ Тулѣ до Яйкѣ, послѣ ся прострѣли до Днѣпръ и Дунава. Въ 1123 л. ся истребихъ, почти съвсѣмъ отъ Іоанна Комнена, и днесъ не ся виждатъ отъ тѣхъ дири освѣнъ въ село Пауинсагъ у Влашко, С. Печенѣгъ въ Сърбіѣ. Ист. Датск. Отъ Петра Сума. Истор. разсѣденіи за Печенѣгыты.